

Lovforslaget, der skulle være trådt i kraft den 1. august 1982, havde ifølge den skriftlige fremsættelse til formål dels at sikre *danske statsborgere med bopæl i udlandet en ret til sygehusbehandling* her i landet, dels at sikre, at der fortsat ville være *samme vilkår* for sygehusbehandling på *offentlige og private sygehuse*.

Om baggrunden m.v. for lovforslaget hedder det i de ledsagende bemærkninger:

»Formålet med lovforslaget er først og fremmest at sikre danske statsborgere i udlandet en bedre adgang til sygehusbehandling her i landet. Der har i de senere år været flere eksempler på, at udlændingsdanskere ikke har kunne få en ønsket sygehusbehandling, når de er kommet hertil med dette formål. Når udlændingsdanskere ønsker behandling her, selv om de har bopæl i udlandet, vil det oftest være begrundet i behandlingsmæssige eller sprogmæssige forhold eller ud fra et ønske om at være nær pårørende.

Det er af de nævnte grunde anset for ønskeligt som et generelt princip at sikre alle danskere, der tidligere har haft bopæl her, en ret til behandling her. Det er endvidere anset for rimeligt, at behandlingen ydes vederlagsfrit til danskere, der kun midlertidigt – i offentlig eller privat tjeneste – har taget bopæl i udlandet, jfr. nærmere nedenfor.

Et yderligere formål med lovforslaget er generelt at få lovfæstet det i praksis gældende princip, at patienter, der her i landet sygehusbehandles, skal behandles på samme vilkår, uanset om behandlingen foregår på amtskommunale, statslige eller private sygehuse.

De private sygehuse følger rent faktisk de regler, der gælder for de offentlige sygehuse. Dette er en konsekvens af, at alle private sygehuse drives i forbindelse med det offentlige sygehusvæsen, *dels* således at amtskommunerne dækker størstedelen af sygehusudgifterne, *dels* således at den amtskommune, hvori det private sygehus er beliggende, udøver et tilsyn med det private sygehus og herunder godkender budgetter og takster.

Der har imidlertid været rejst spørgsmål om mulighederne for indførelse af private behandlingshospitaler, der finansieres udelukkende ved patientbetaling. En sådan ordning vil imidlertid indebære en fravigelse af det fundamentale princip om, at alle her i landet behandles på samme vilkår, dvs. som altovervejende hovedregel vederlagsfrit. Der er efter de gældende regler kun mulighed for i særlige, nærmere angivne tilfælde at opkræve hel eller delvis dækning af behandlingsudgifterne.

Da de private sygehuse i en meget lang årrække har været drevet i tilknytning til det amtskommunale sygehusvæsen, har sygehusloven i dag stort set kun regler, der indirekte – gennem